

استاد بزرگوارم، «دکتر سعید نجفی اسداللهی» که پیش از آن که از او درس صرف و نحو عربی و ظرایف آن را بیاموزم، درس زندگی آموخته‌ام!

سید محمدعلی جنانی

همسرم
که با صبرش از خواسته‌هاش چشم‌پوشی کرد تا این کتاب نوشه بشه.

تمام معلم‌های باسواد و توانمندی
که تواضعشون نمی‌ذاره دیده بشن و با یه دنیا گمنامی و دور از هیاهو دارن ذوب
می‌شن و راه رو روشن می‌کنن.

گودرز سروی

کسانی که «همت» والا دارند و نان «همت» خویش می‌خورند. گویی یک تنه کار
هزاران نفر را انجام می‌دهند و راه را برای دیگران هموار می‌کنند، بی هیچ بوق و کرنا،
شور و شر، جنب و جوش. با عرضگی و پویایی در رفتارشان شکل گرفته و با زندگی
خود، شیوه حرکت در اتوبان «همت» را به ما آموخته‌اند.

«از آنان بیاموزیم»
علی جعفری ندوشن

مقدمة ناشر

گپی راجع به مجموعه «ماجرای بیست»

تا حالا به این فکر کردیم که یه دانشآموز توی ۲۴ ساعت شبانه‌روز چی کار می‌کنه؟

○ هفت هشت ساعت می‌خوابه و استراحت می‌کنه.

○ حداقل هفت ساعت تو مدرسه‌ست که شیش ساعتش رو سر کلاسه و (احتمال) داره درس گوش می‌گیرد.

○ حدود یک ساعت تو راه خونه به مدرسه و مدرسه به خونه‌ست.

○ سه چهار ساعتی هم توی خونه با کتابا و درساش مشغوله و گُشتی می‌گیره.

○ چهار پنج ساعت از وقتی هم می‌برای غذاخوردن، حضور در آغوش گرم خانواده و کارای شخصی مهم و بازی‌گوشی (که شامل گوشی‌بازی هم می‌شه!).

حُب! با این حساب و کتابا معلوم می‌شه یه دانشآموز، ۷۵/۶۲۵ درصد از زمان بیداریش رو با درس و مشق و کتاب و مدرسه و معلم

می‌گذرانه با کلی اتفاقات تلخ و شیرین؛ پس بی‌راه نیست که بگیم:

«ماجرای بیست» ماجرا اصلی زندگی یه دانشآموزه.

ما توی خیلی‌سبز، این مجموعه رو آماده کردیم، چون واقعن دلمون می‌خواهد داستان مدرسه‌رفتن و درس‌خوندن شما و این عمری که به

پاش گذاشتین، پایان خیلی خوش و شکوهمندی داشته باشه!

اگه ماجراهای جالب خودتون با درستون رو به صورت مطلب، عکس، سلفی، خاطره، فیلم و فیلم‌نامه و ... برآمون بفرستین، خیلی رو سرمهون

منت گذاشتین. ما حتمن ماجراهاتون رو یه جایی (مثلثن تو سایت خیلی‌سبز یا شاید هم چاپ بعدی کتاب) منتشر می‌کنیم.

ماجرای من و عربی

زمان ما در کل سال تحصیلی لای کتاب عربی رو باز نمی‌کردیم و شب امتحان عربی، قواعد رو می‌خوندیم و لغات رو حفظ می‌کردیم و

می‌رفتیم یه نمره آبرومند می‌گرفتیم. تاره خوشحال بودیم که بده چهقدر کارمون درسته! ولی واقعیت اینه که هیچ وقت چیز زیادی از

عربی نفهمیدیم. الان همه‌چیز تغییر کرده، شما اگه نمره خوبی می‌خواید، باید از اول سال خوب عربی یاد بگیرید. دیگه عربی درس شب

امتحانی نیست. به قول معلمان عربی، کتاب درسی، متن محور شده؛ یعنی همه‌چیز مهمه، اما توی متن؛ قواعد توی متن! لغات توی متن!

درک مطلب متن! ترجمة متن! و ... می‌دونید یعنی چی؟ یعنی شما با این عربی، ماجراهای دارید! ما هم کتاب ماجرا بیست عربی داریم.

(خب این به اون در!!) این کتاب چندتا ویژگی مهم داره که مؤلفین در مقدمه خودشون توضیح دادن. در پایان هم از آقایان سید محمدعلی

جنانی، گودرز سروی و علی جعفری ندوشن که تجربه و قلم این سه بزرگوار، این کتاب رو پریار کرده، تشکر می‌کنیم.

و اما مشکریم از بروچه‌های کاردست خیلی‌سبز که برای این کتاب خیلی زحمت کشیدن:

- دوستان سخت‌کوشمان در واحد تولید

- در واحد تألیف، خانم‌ها: زهرا جالینوسی، سیده مریم طاهری، انسیه میرجعفری و ...

أَرْجو لَكُمُ النَّجَاحَ وَ التَّوْفِيقَ

مقدمه مؤلفان

«هذا مِنْ فَضْلِ رَبِّي»

«این از لطف پروردگارم است.»

خدا رو شاکریم که بازم به ما فرصت داد که بتونیم تو مسیر معلمی و یاددادن، یه قدم دیگه برداریم و حالا این کتاب نتیجه تلاش شبانه‌روزی ما و همکارامون تو خیلی سبزه که به همشون خسته نباشید می‌گیم. همه معلم‌ها درس خودشونو درس شیرینی می‌دونن، حالا شما هم می‌دونین، ما هم می‌دونیم که عربی خیلی خوبی‌تر شیرینه!!! تا حدی که ممکنه شیرینیش دل بعضیا رو بزن. خُب ما این کتابو نوشتیم که دقیقاً همین مشکلو حل کنه. امیدوارم وقتی کتابو می‌خونین، بگین: «آهان! حالا گرفتم چی شد.» به هر حال، منتظر نظراتون می‌مونیم، حتماً بهمون بگین.

سید محمدعلی جنانی، گودرز سروی، علی جعفری ندوشن

محتوای کتاب در یک نگاه:

- توضیح دقیق قواعد هر درس به زبانی ساده به همراه مثال؛
- ترجمه کلمه به کلمه متن درس به همراه ترجمة روان؛
- بررسی کاربرد قواعد و نکات قابل توجه متن درس به صورت نوار عمودی در سمت چپ ترجمه متن درس؛
- ارائه واژه‌نامه و لغات متضاد، مترادف و جمع مکستر در هر درس؛
- ارائه واژه‌نامه جامع هر درس در انتهای کتاب؛
- ترجمه تمام جملات عربی کتاب درسی؛
- پاسخ تشریحی تمرین‌ها و خودآزمایی‌ها (اختبِرْ نفَسَكَ)؛
- ترجمه گفت و گو (جوار)؛
- سوالات امتحانی تأییفی به همراه سوالاتی منتخب از مدارس برتر کشور به همراه پاسخ‌نامه در هر درس؛
- سوال‌هایی که علامت دارن، سخت‌ترین سوال‌های هر بخش. اگه به کم‌تر از ۲۰ راضی نمی‌شی، بعد از تسلط روی سوال‌های دیگه، برو سراغ اون‌ها؛
- نمونه‌سوالات پایانی (ترم اول و دوم).

آخر سنت

المسئول المعمار لزم
تفعيل الطاووس سبيل .٥
السائح يمارسان .٦
الثامن انت

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

قواعد: مرور قواعد عربي هفتم، هشتم و نهم
وازگان
ترجمة درس: ذاك هو الله
تمارين درس اول
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

الدَّرْسُ الْخَامِسُ

قواعد: الجملة الفعلية و الجملة الاسمية
وازگان
ترجمة درس: هذا خلق الله
تمارين درس پنجم
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

الدَّرْسُ الثَّانِي

قواعد: الأعداد من واحد إلى مائة
وازگان
ترجمة درس: المواقع العددية
تمارين درس دوم
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

الدَّرْسُ السَّادِسُ

قواعد: الفعل المجهول
وازگان
ترجمة درس: ذو القربيين
تمارين درس ششم
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

الدَّرْسُ الثَّالِثُ

قواعد: أشكال الأفعال (١)
وازگان
ترجمة درس: مطر السمك
تمارين درس سوم
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

الدَّرْسُ السَّابِعُ

قواعد: الجار و المجرور
وازگان
ترجمة درس: يا من فيbihari عجائب
تمارين درس هفتم
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

الدَّرْسُ الثَّامِنُ

قواعد: أشكال الأفعال (٢)
وازگان
ترجمة درس: الشعائش السلمي
تمارين درس چهارم
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

الدَّرْسُ الرَّابِعُ

قواعد: اسم الفاعل و اسم المفعول و اسم المبالغة
وازگان
ترجمة درس: صناعة التمثيل في الأدب الفارسي
تمارين درس هشتم
سؤالهای امتحانی
پاسخ سوالهای امتحانی

١٤٤

مشاورة شب امتحان

شماره صفحه پاسخ	شماره صفحه امتحان
١٤٧	١٤٥
١٥١	١٤٩
١٥٤	١٥٢
١٥٧	١٥٥
١٦١	١٥٩
١٦٥	١٦٣

امتحان شماره (١): نمونه امتحان نیمسال اول
امتحان شماره (٢): نمونه امتحان نیمسال اول
امتحان شماره (٣): نمونه امتحان نیمسال دوم
امتحان شماره (٤): نمونه امتحان نیمسال دوم
امتحان شماره (٥): نمونه امتحان نیمسال دوم
امتحان شماره (٦): امتحان نهایی خرداد ١٤٠٣

خرج التعامل المسئول الله معارض التزامي .٥. السمك

تفعيل الطاووس سبيل .٦
السائح يمارسان .٧
الثامن انت

قواعد مزور

عربی

هفتم
هشتم
و نهم

۱ آموزش قواعد و مفاهیم درس

علامت‌ها

علامت‌ها شامل فتحه «ـ»، کسره «ــ»، ضمه «ـــ»، سکون «ــــ» و تنوین «ـــــ» است.

اسم از نظر جنس

در عربی هر اسمی از نظر جنس، یا **مذکور** است و یا **مؤنث** که معمولاً علامت مؤنث، داشتن «ة، ةـ» است و گاهی نیز معنای اسم، بیانگر مؤث بودن آن است، بدون نیاز به علامت مؤنث؛ مانند: بُنْت (دختر)، زَيْبَب و ...

۱- مذکور: طبیب (آقای دکتر)، شاعر (مرد شاعر)، والد (پدر)، کلام، عمل، کتاب، القرآن و ...

۲- مؤنث: طبیبہ (خانم دکتر)، شاعرۃ (زن شاعر)، والدۃ (مادر)، شَجَرَة، مَدْرَسَة، مَدِينَة، أَخْت و ...

اسم از نظر عدد (تعداد)

در عربی هر اسمی یا مفرد (یکی) است یا مثنی (دوتا) و یا جمع (بیشتر از دوتا).

در عربی دو نوع جمع داریم:

۱ جمع سالم که با اضافه کردن نشانه‌های جمع (ون - بین / ات) به انتهای «اسم مفرد» ساخته می‌شود؛ مانند: **مُعَلِّم** ← **مُعَلِّمُونَ، مُعَلِّمٰتٰنَ، مُعَلِّمَاتٰنَ**

۲ جمع مُکَسَّر که نشانه خاصی ندارد، بلکه فقط براساس شنیدن از عرب‌زبان و یا مراجعه به فرهنگ‌های لغت عربی یاد گرفته می‌شود و «بی‌قاعده» است.

در جمع مکسر، ساختار «اسم مفرد» تغییر می‌کند؛ مانند: **مَدْرَسَة** ← **مَدَارِسٰ / عَارِفٰ / طَفَلٰ / أَطْفَالٰ**

اسم‌های اشاره

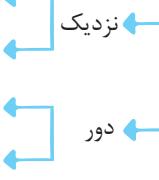

اسم‌های اشاره همان «این، آن، این‌ها» در زبان فارسی است. در جدول زیر اسم‌های اشاره زبان عربی را آورده‌ایم.

جمع	مثنی	مفرد	
هُوَلَاءُ (این‌ها)	هُذَانِ - هُذَيْنِ (این دو)	هذا (این)	مذکر
هُوَلَاءُ (این‌ها)	هَاٰتَانِ - هَاٰتَيْنِ (این دو)	هذہ (این)	مؤنث
أُولَئِكَ (آن‌ها)	—	ذلک (آن)	مذکر
أُولَئِكَ (آن‌ها)	—	تِلْكَ (آن)	مؤنث

اسم اشاره

دور

نکته ترجمه: هرگاه کلمه پس از اسم اشاره، «ال» نداشته باشد، اسم اشاره طبق معمول ترجمه می‌شود؛ یعنی اگر مفرد است، به صورت مفرد، اگر مثنی است، به صورت مثنی، و اگر جمع است، به صورت جمع ترجمه می‌شود. خوب است بدانیم که اسم‌های مثنی را می‌توان به صورت جمع نیز ترجمه کرد.

مثال: هُوَلَاءُ مُعْلَمُونَ: این‌ها معلم هستند.

اما اگر کلمه پس از اسم اشاره «ال» نداشته باشد، اسم اشاره همواره به صورت «مفرد» ترجمه می‌شود.

مثال: هُوَلَاءُ الْمُعْلَمُونَ ...: این معلم‌ها ...

حالات توبگو

ضع في الفراغ اسم الإشارة المناسب. (در جای خالی اسم اشاره مناسب قرار بده.)

۱- الطَّالِبَاتِنِ تَدْهَبَنِ إِلَى الْمَدْرَسَةِ. (هُذَانِ - هُوَلَاءُ - هَاٰتَانِ): این دو دانش‌آموز به مدرسه می‌روند.

۲- هَاٰتَانِ [«الطَّالِبَاتِنِ» مثنای مؤنث است، بنابراین باید از اسم اشاره‌ای استفاده کنیم که مثنای مؤنث باشد، یعنی «هَاٰتَانِ»].

۳- وِجَالٌ يَعْمَلُونَ يَعْدُ. (هذا - تِلْكَ - أُولَئِكَ): آن‌ها مردانی هستند که با جدیت کار می‌کنند.

۴- أُولَئِكَ [«رِجَالٌ» جمع مکسر «رَجُلٌ» است و به عبارت دیگر «جمع مذکر» است، پس باید از اسم اشاره‌ای استفاده کنیم که به جمع مذکر اشاره دارد، یعنی «أُولَئِكَ»].

۵- تَطْبِخُ النِّسَاءُ أَطْيَمَةً لَدَيْدَةً لَا سَرْتَبَهَنَ. (هذہ - هُوَلَاءُ - هَاٰتَانِ): این زنان برای خانواده خود غذاهای خوشمزه‌ای می‌پزند.

۶- هُوَلَاءُ [«النِّسَاءُ» جمع «الْمَرْأَةُ» زن است، بنابراین باید از اسم اشاره‌ای استفاده کنیم که به جمع (جمع مؤنث) اشاره کند. در میان اسم‌های اشاره مورد نظر، فقط «هُوَلَاءُ» برای جمع (چه مذکر و چه مؤنث) استفاده می‌شود.]

۷- أَشْجَارٌ جَمِيلَةٌ تَنْمُو فِي حَدِيقَةِ جَدِيٍّ. (هُوَلَاءُ - هُذِهُ - هَاٰتَهُ): این‌ها درختان زیبایی هستند که در باغ پربرگم رشد می‌کنند.

۸- هُذِهُ [هرچند «أشجار» جمع مکسر «شَجَرٌ» درخت است، ولی باید به یاد داشته باشیم که برای «جمع‌های غیر انسان» معمولاً از اسم اشاره «مفرد مؤنث» (هذہ یا تِلْكَ) استفاده می‌شود نه «هُوَلَاءُ» یا «أُولَئِكَ»!]

كلمات پرسشی

برای سوالی کردن جملات، در زبان عربی از کلمات پرسشی استفاده می‌کنیم. در جدول زیر، مهم‌ترین کلمات پرسشی زبان عربی را آورده‌ایم:

معنا	كلمة پرسشی	معنا	كلمة پرسشی
کجا	أَيْنَ	آیا	أَ
از کجا، اهل کجا	مِنْ أَيْنَ	آیا	هُلْ
چند، چه‌قدر	كَمْ	چه کسی، چه کسانی	مَنْ
چه‌طور، چگونه	كَيْفَ	کیست	مَنْ هُوَ
چه	مَاذَا	کیست	مَنْ هِيَ
چرا، برای چه	لِمَذَا	برای کیست، مالِ چه کسی است	لِمَنْ
چه وقت	مَتَى	چیست، چه، چه چیز	مَا
چرا، برای چه	لِمَ	چیست	مَا هُوَ
		چیست	مَا هِيَ

اعداد اصلی

منظور از اعداد اصلی که برای شمارش به کار می‌رود همان یک، دو، سه و ... است. اعداد اصلی ۱ تا ۱۲ به این صورت است:

اعداد اصلی: یک تا دوازده

یک: واحد	چهار: أَرْبَعَةٌ	هفت: سَبْعَةٌ	دو: إِثْنَانِ
یازده: أَحَدَ عَشَرَ	هشت: ثَمَانِيَةٌ	پنج: خَمْسَةٌ	سه: ثَلَاثَةٌ
دوازده: إِثْنَا عَشَرَ	نه: سِتَّةٌ	شش: سِتَّةٌ	

منظور از اعداد ترتیبی همان یکم، دوم، سوم، و ... است که برای بیان مرتبه استفاده می‌شود. اعداد ترتیبی یکم تا دوازدهم به این ترتیب است:

اعداد ترتیبی: یکم تا دوازدهم	
یکم: الْأَوَّل / الْأُولَى	هفتم: الْسَّابِع / السَّابِعَة
دوم: الثَّانِي / الثَّانِيَة	هشتم: الثَّامِن / الثَّامِنَة
سوم: الثَّالِث / الْثَالِثَة	نهم: الْتَاسِع / التَّاسِعَة
چهارم: الْرَابِع / الْرَابِعَة	دهم: الْعَاشر / الْعَاشِرَة
پنجم: الْخَامِس / الْخَامِسَة	یازدهم: الْحَادِي عَشَر / الْحَادِيَة عَشَرَة
ششم: الْسَادِس / الْسَادِسَة	دوازدهم: الثَّانِي عَشَر / الثَّانِيَة عَشَرَة

فعل ماضی، مضارع، ضمایر، شخص‌ها (به ترتیب فارسی)

تذکرہ در فارسی، فعل‌ها و ضمیرها را برای «شش شخص» به کار می‌بریم. شخص در عربی، «صیغه» نامیده می‌شود.

شخص یا صیغه در فارسی	شخص یا صیغه در عربی	ضمیر مُنْفَعِل	فعل ماضی	مثال	فعل مضارع	ضمیر متصل
اول شخص مفرد (من)	أَنَا (من)	فَعَلْتُ	ذَهَبَتْ	أَذْهَبْ	أَفْعَلُ	ي: عَمَلِی: کارزم
دوم شخص مفرد (تو)	أَنْتَ (تو)	فَعَلْتَ	ذَهَبَتْ	تَذْهَبْ	تَفْعَلُ	ك: عَمَلُک: کارت
مفرد مؤنث مخاطب (تو)	أَنْتِ (تو)	فَعَلْتِ	ذَهَبَتِ	تَذْهَبِينَ	تَفْعَلِينَ	ک: عَمَلُک: کارت
مفرد مذکر غایب (او)	هُوَ (او)	فَعَلَ	ذَهَبَ	يَذْهَبْ	يَفْعُلُ	ة/ه: عَمَلَة: کارش
سوم شخص مفرد (ما)	هُنَّ (ما)	فَعَلْنَا	ذَهَبَنَا	نَذْهَبْ	نَفْعَلُ	هها: عَمَلُهَا: کارش
اول شخص جمع (ما)	أَنْتُمْ (شما)	فَعَلْتُمْ	ذَهَبَتُمْ	تَذْهَبُونَ	تَفْعَلُونَ	گم: عَمَلُکم: کارتان
دوم شخص جمع (شما)	أَنْتُنَّ (شما)	فَعَلْتُنَّ	ذَهَبَتُنَّ	تَذْهَبِينَ	تَفْعَلِينَ	گن: عَمَلُکن: کارتان
مثنای مذکر مخاطب (شما)	أَنْتَمَا (شما)	فَعَلْتُمَا	ذَهَبَتُمَا	تَذْهَبَانِ	تَفْعَلَانِ	گما: عَمَلُکما: کارتان
مثنای مؤنث مخاطب	أَنْشَمَا (شما)	فَعَلْتُمَا	ذَهَبَتُمَا	تَذْهَبَانِ	تَفْعَلَانِ	گمما: عَمَلُکمما: کارتان
جمع مذکر غایب	هُنْ (آنها)	فَعَلُوا	ذَهَبُوا	يَذْهَبُونَ	يَفْعُلُونَ	هم: عَمَلُهم: کارشان
جمع مؤنث غایب	هُنَّ (آنها)	فَعَلْنَ	ذَهَبَنَ	يَذْهَبُنَ	يَفْعَلُنَ	هن: عَمَلُهن: کارشان
مثنای مذکر غایب	هُمَا (آنها)	فَعَلَا	ذَهَبَا	يَذْهَبَانِ	يَفْعَلَانِ	همما: عَمَلُهمما: کارشان
مثنای مؤنث غایب	هُمَا (آنها)	فَعَلَتَا	ذَهَبَتَا	تَذْهَبَانِ	تَفْعَلَانِ	همما: عَمَلُهمما: کارشان

ماضي (مثبت)	ماضي منفي + ماضي ما	مضارع (مثبت)	مضارع منفي لا + مضارع	مستقبل (آینده) سـ + مضارع سـوفـ + مضارع	نهـي لا + مضارع مجزوم	امر حذف (ـتـ) از مضارع مجزوم
رـجـحـ: برـگـشتـ	ماـزـجـعـ: برـنـگـشتـ	يـرـجـعـ: برـمـىـ گـرـددـ	لاـ يـوـجـعـ: برـنـمـىـ گـرـددـ	سـيـرـجـعـ: برـخـواـهـدـ گـشـتـ	لاـ تـرـجـعـ: برـنـگـردـ	ازـجـعـ: برـگـردـ

و حالا یک سؤال ذهنمان را به خودش مشغول کرده! ← «مضارع مجزوم» یعنی چی؟

برای پیدا کردن جواب این سؤال به روش ساختن نهی و امر توجه کنید:

روش ساختن فعل نهی (لا + مضارع مجزوم)

به ابتدای فعل مضارع حرف «لا» اضافه می‌کنیم که به آن، «لای نهی» می‌گوییم. این «لا» باعث تغییراتی در انتهای فعل می‌شود که به ترتیب زیر انجام می‌شود:

اگر در آخر فعل، **حَمَّه** (۷) داشته باشیم آن را به سکون (۸) تبدیل می کنیم.

اگر در آخر فعل، حرف «ن» داشته باشیم آن را حذف می‌کنیم.	لا تَذَهِّبُوا (نوید)	تَذَهِّبُونَ ←
(به شرط این که قبل از «ن» یکی از ضمیرهای «و - ا - ب» داشته باشیم).	لا تَذَهَّبَ (نوید)	تَذَهِّبَانِ ← نِ / نَ ← نَ
داشته باشیم).	لا تَذَهَّبَهُ (نوید)	تَذَهِّبَهُ ←

شرط فوق وجود ندارد، پس «ن» حذف نمی‌شود. دوم شخص جمع مؤنث (بدون تغییر) در دو صيغه «دوم شخص» و «سوم شخص» جمع (جمع مؤنث) لا تذهبان^۱ (نرويد)

تذکرہ: اگرچہ می توانیم از تمام صیغہ‌های مضارع، فعل نہی بسازیم، ولی اکثرًا فعل نہی از صیغہ‌های دوم شخص (مفروض و جمع) یعنی از صیغہ‌های مخاطب ساخته می شود.

روش ساختن فعل امر (حذف «ت») از مضارعی که آخرش مجزوم شده

فعل امر (امر مستقیم) فقط از مضارع «دوم شخص» (فرد و جمع) یعنی فقط صیغه‌های «مخاطب» ساخته می‌شود؛ البته با اجرای سه مرحله زیر:

۲۴ اگر اولین حرف بعد از «ت»، ساکن (ث) باشد، با حذف «ت» باید «ا» جایگزین آن کنیم که علامت آن به علامت حرف دوم ریشه در فعل مضارع بستگی دارد: اگر حرف دوم ریشه، مُباشد از «أُ» و اگر مُباشد با «ا» استفاده می‌کنیم)

۲۳) انتهاي فعل را اين گونه تغيير مى دهيم تا مجزوم شود:

به اجرای این مراحل در مثال‌های زیر توجه کنید:

تَذَهَّبَيْنَ (مِي روی) امر إِذْهَبِيْ (برو)	تَذَهَّبَ (مِي روی) امر إِذْهَبَ (برو)
تَذَهَّبَانِ (مِي روید) امر إِذْهَبَا (بروید)	تَذَهَّبَانِ (مِي روید) امر إِذْهَبَا (بروید)
تَذَهَّبَيْنِ (مِي روید) امر إِذْهَبِيَا (بروید)	تَذَهَّبَيْنِ (مِي روید) امر إِذْهَبِيَا (بروید)

^۱ بر این اساس، فعل مضارع منفی در صیغه‌های «جمع مؤنث غایب» و «جمع مؤنث مخاطب» با فعل نهی آن‌ها شبیه یکدیگر می‌شود و تنها از قرائی موجود در جمله می‌توان پی برد.

که فعل مضارع، «منفي» است یا «نهي»: لا تذهبين
مضارع منفي: نمي رويد (شما)
نهي: نرويد (شما)

۲- در هنگام ساختن نهی با امر از دوم شخص جمع (مذکور) که آخرش «ون» دارد با حذف «ن» نباید «و» تنها بماند. به همین دلیل به آن «ا» اضافه می‌کنیم که البته خوانده نمی‌شود: تذهیب‌های امدادهای اینجا نیستند.

در ساختن فعل «امر» و «نهی» همیشه انتهای فعل دچار تغییر (مجزوم) می‌شود. غیر از صیغه دوم شخص جمع مؤثر به تغییرات انتهای فعل که در ساختن «امر» و «نهی» اجرا می‌شود - و خلاصه آن در مرحله شماره ۳ در امر آمده است - اصطلاحاً «مجزوم» کردن گفته می‌شود، پس برای ساختن امر و نهی انتهای فعل را تغییر می‌دهد.

نفاوت «لای نفی» و «لای نهی»: لای نفی (منفی) باعث تغییر انتهای فعل نمی‌شود، ولی لای نهی انتهای فعل را تغییر می‌دهد. (مجزوم می‌کند)

مثال: لا تذهب: نمی‌روی (نفی) لا تذهب: نرو (نهی)

حالاتوبگو

○ ضغط فی الفراغ فعلاً مناسباً. (در جای خالی یک فعل مناسب قرار بده.)

۱- آیهَا الطالبِ، أَ دَرْسَكَ؟ قَرَأْتُ - قَرَأْتَ: ای دانشآموز! آیا درست را خواندی؟

پ **قرأت** [ابا توجه به آیهَا الطالبِ] که اسلوب ندادست و برای صدازدن «مخاطب» که در اینجا «مفرد مذکور مخاطب» است، به کار می‌رود و نیز با توجه به ضمیر متصل «لَكَ» در «درستک» که این ضمیر نیز مربوط به «مفرد مذکور مخاطب» است، متوجه می‌شویم که باید از فعلی استفاده کنیم که مربوط به صیغه «مفرد مذکور مخاطب» باشد، یعنی «قرأت».]

۲- أَنْتُ وَنَحْنُ لَا نَكِيدُ أَيْضًا. (يصدقون - يصدقون): شما راست می‌گویید و ما نیز دروغ نمی‌گوییم.

پ **تصدقون** [ابا توجه به ضمیر مُنْفَصِل «أَنْتُ» که مربوط به «جمع مذکور مخاطب» است، باید از فعل مضارعی استفاده کنیم که اولاً: «جمع مذکور» باشد، یعنی آخرش **وَنَحْنُ** داشته باشد. ثانیاً: مربوط به «مخاطب» باشد، یعنی حتماً بحرف مضارعه **ت** «شروع شده باشد؛ و این یعنی «تصدقون».]

۳- يَا طَالِبَاتُ، لِلإِمْتِنَاحِ جَيْدًا. (أَدْرُسُوا - أَدْرُسْنَ): ای دانشآموزان! برای امتحانات، خوب درس بخوانید.

پ **أَدْرُسْنَ** [ابا توجه به «طالبات» که «جمع مؤثر» است و نیز با توجه با فعل‌های داخل پرانتز که همگی فعل امر هستند، باید فعل امری را انتخاب کنیم که آخرش **نَ** داشته باشد، زیرا در فعل‌های امر و یا نهی «جمع مؤثر مخاطب»، هیچ‌گاه **نَ** از آخر این صیغه حذف نمی‌شود.]

۴- يَا بِنْتِي الْعَزِيزَةِ، رَجَاءٌ شَيْئًا عَلَى جِدَارِ الصَّفَّ. (لا تَكُنْتِي - لا تَكُنْتِي): ای دختر عزیزم! لطفاً روی دیوار کلاس

چیزی ننویس.

پ **لا تَكُنْتِي** [ابا توجه به «یا بِنْتِي العَزِيزَةِ» که مربوط به اسلوب ندادست و به عبارت دیگر، گوینده کسی را صدا می‌زند، و نیز با توجه به این که مخاطب «مفرد مؤثر» است و از او خواسته شده که کاری را انجام ندهد، متوجه می‌شویم که در جای خالی باید از یک فعل نهی استفاده کنیم که مربوط به صیغه «مفرد مؤثر مخاطب» باشد؛ یعنی «لا تَكُنْتِي». خوب است بدanim که فعل‌های امر یا نهی در این صیغه، همواره آخرش **ي** دارد.]

۵- عَلَيْيِ وَأَحَمَّدُ إِلَى شَاطِئِ الْبَحْرِ فِي الْأَسْبُوعِ الْقَادِمِ. (ذَهَبَا - يَذْهَبَانِ - سَيَذْهَبَانِ): علی و احمد در هفتة آینده به ساحل دریا خواهند رفت.

پ **سَيَذْهَبَانِ** [ابا توجه به قید زمان آینده (الأسبوع القادم: هفتة آینده) باید از فعلی استفاده کنیم که بر مستقبل (آینده) دلالت داشته باشد، هم‌چنین می‌دانیم که با آوردن دو حرف **سَ** یا **سَوْفَ** بر سر فعل مضارع، فعل مضارع تبدیل به «مستقبل» می‌شود، و این یعنی «سَيَذْهَبَانِ».]

حروف اصلی (ریشه)- وزن

○ اکثر کلمات در عربی، **ریشه** دارند. ریشه، همان **حروف اصلی** هر کلمه است که معمولاً سه حرف می‌باشد.

كلمات هم خانواده، از یک ریشه ساخته شده‌اند. مانند: عالم، معلوم، علیم، علماء و تعلیم همگی از ریشه «ع ل م»

○ آهنگ و ریتم هر کلمه را **«وزن**» می‌گویند. اگر به جای ریشه کلمه، **ف - ع - ل** را قرار دهیم، وزن آن کلمه به دست می‌آید؛ مانند:

وزن	ف	ع	ل	كلمه
فاعل	عفول	تعلیم	عالیم	
فعّال	عَفْلُم	تَعْلِيم	عَالِم	

نکته ترجمه: معمولاً وزن «فاعل» به معنای «انجام‌دهنده یا دارنده حالت» و وزن «مفعول» به معنای «انجام‌شده» است.

مثال: صانع: سازنده / مفهون: ساخته‌شده / ضارب: زنده / مضروب: زده‌شده

ترکیب وصفی - ترکیب اضافی

ترکیب وصفی (موصوف و صفت)

در عربی هرگاه دو اسم، پشت سر هم قرار گیرند به گونه‌ای که یا هر دو «ال» داشته باشند و یا هر دو بدون «ال» باشند، در صورتی که علامت آخر هر دو یکسان باشد، معمولاً موصوف و صفت محسوب می‌شوند. به اسم اول، «موصوف» و به اسم دوم «صفت» گفته می‌شود. دقت کنید که اسم دوم (صفت) معمولاً یکی از واژگوی‌های اسم اول (موصوف) را بیان می‌کند.

مثال: **الصناعة الجديدة**: صنعت جدید **مختبر صغیر**: آزمایشگاه کوچکی

تركيب اضافي (مضاف و مضاف اليه)

هر گاه دو اسم پشت سر هم قرار گیرند، به گونه‌ای که اولی (مضاف)، «ال» و تنوین (— ؎ —) نداشته باشد، ولی دومی (مضاف‌الیه) معمولاً «ال» و یا گاهی تنوین داشته باشد، به این ترکیب، «ترکیب اضافی» گفته می‌شود.

مُخْتَيْرٌ مَدْرَسَةٍ مخاف مخافاته	صِنَاعَةُ الورَقِ مخاف مخافاته	مِثَالٌ صنعت كاغذ
(آمابيشگاه مدرساهای) (آمابيشگاه مدرساهای)	(آمابيشگاه مدرساهای) (آمابيشگاه مدرساهای)	(آمابيشگاه مدرساهای) (آمابيشگاه مدرساهای)

نکته ترجمه: با دیدن این فرمول «اسم + ضمیر متصل + صفت‌الدار» که به آن ترکیب «إضافی - وصفی» می‌گوییم، در ترجمه، ضمیر را بعد از صفت قرار می‌دهیم.

مثال: أختي الكبيرة: خواهِر بزرگ من خواهِر من بزرگ

ماضی استمراری

هر گاه فعل «کان» یا یکی از فعل های هم خانواده آن (کان - کانا - کانوا - کانت - کانتا - گن - گنت - کنتما - گنتم - گنت - کنتم - گنت - گننا) قبل از یک « فعل مضارع » باید، آن دو به صورت فعل « مضارع استمراری » ترجمه می شوند، یعنی: کان + فعل مضارع = مضارع استمراری در فارسی

توجه کنید که میان «کان» یا «همخانواده‌اش» با « فعل مضارع » می‌تواند فاصله وجود داشته باشد یا نداشته باشد.

بيان ساعت

در عربی برای بیان ساعت کامل، از اعداد ترقیبی (بر وزن «الفاعلۀ») استفاده می‌شود و برای بیان **نیم** از واژه **النصف** و برای **زیج** از واژه **الرُّبْع** و برای **یک ربع مانده به ...** از فرمول **«عدد ترقیبی + إِلَى زِيْجٍ»** استفاده می‌شود. مانند:

[ساعت] پنج تمام: الخامسة تماماً / پنج و ربع: الخامسة والربع / پنج و نیم: الخامسة والنصف / یک ربع مانده به پنج: الخامسة إلا ربعاً

الألوان: رنگ‌ها ← أَخْضَر (سیز)، أَحْمَر (سرخ، قرمز)، أَذْرَق (آبی)، أَبْيَض (سفید)، أَصْفَر (زرد) أَسْوَد (سیاه) و بَنْجَسْجِي (بنفسج)
أيام الأسبوع: روزهای هفته ← الْأَسْبَاب (شنبه)، الْأَحَد (یک‌شنبه)، الْإِثْنَيْنِ (دوشنبه)، الْثَّلَاثَاء (سه‌شنبه)، الْأَرْبَعَاء (چهارشنبه)، الْخَمِيس (پنج‌شنبه) الْجُمُعَة (جمعه)

وازگان

فعل

نَمْثٌ: رشد کرد «مؤنثِ نَمَا»	زان: زینت داد	آنَزَلَ: نازل کرد
يُخْرُجُ: درمی آورد	قُلْ: بگو	أَوْجَدَ: پدید آورد

اس

غَيْمٌ: ابر	ذات ... : دارای ...	آنجُم: ستارگان «مفرد: نجُم»
مُسْتَعِرَةٌ: فروزان	ذاك: آن (= ذلك)	آنعُم: نعمت‌ها «مفرد: نعمة»
«مَنْ ذَا: اين کیست؟»	دو ... : دارای ...	بالغ: كامل
مُنْهَمَرَةٌ: ریزان	شَرَرة: أحَّـگر (پاره آتش)	جدُوَّة: پاره آتش
نَصِّرَةٌ: تَر و تازه	ضياء: روشنایي	دُرَر: مرواريدها «مفرد: دُرَّ»
	عُصُون: شاخه‌ها «مفرد: عُصَنْ»	ذا: اين (= هذا)

وازگان جوار و تمارین

فعل

تُرْجِمْ: ترجمه کن	صُنْ: بگذار	آن اُسافِر: که سفر کنم
اسَم		
قَاعِة: سالن	مُسْتَعِيْنًا بِـ: با استفاده از	تَعَارِف: آشنایی
	فَرَاغ: جای خالی	مَطَار: فرودگاه

الشَّرْرَة	الجَدْوَة	الفاكِهَة	الثَّمَرَة	طَازَجٌ	نَضِرَةٌ	إِجْعَلُ	صَعْدَةٌ
پاره آتش	پاره آتش	میوه	میوه	تازه	تر و تازه	قرار بدہ	قرار بدہ
کَوَاكِبٌ	أَنْجَمٌ	الْكَامِلُ	الْبَالِغُ	خَلَقَ	أَوْجَدَ	نُورٌ	ضِيَاءٌ
سْتَارَّاتٍ	سْتَارَّاتٍ	كَامِلٌ	كَامِلٌ	أَفْرِيدَ، پَدِیدَ أَوْردَ	پَدِیدَ أَوْردَ	رُوشَنَاتِيٌّ	رُوشَنَاتِيٌّ
لِمَاذَا	لِمَ	مُجْتَهَدٌ	مُحِدّ	رَقَدَ	نَامَ	السَّحَابُ	الْعَيْمَ
چِرا	چِرا	تَلَاشَكَرٌ	تَلَاشَكَرٌ	خَوَابِيدَ	خَوَابِيدَ	ابْرٌ	ابْرٌ
نَاجِحٌ	فَائِزٌ	أَصْبَحَتْ	صَارَثٌ	ذَلِكَ	ذَاكَ	ذَاتٌ ...	ذَوٌ ...
مُوقِّقٌ	مُوقِّقٌ	شَدَّ	شَدَّ	آنَّ	آنَّ	دَارَايِ ...	دَارَايِ ...
		شَاهِدٌ	أَنْظَرٌ	يَئِبُوعٌ	عَيْنٌ	نِعَمٌ	أَنْعَمٌ
		بَيْنٌ	بَيْنٌ	چَشْمَهٌ	چَشْمَهٌ	نِعَمَتُهَا	نِعَمَتُهَا

ضَعِيفٌ	مُقْتَدِرَةٌ	النَّهَارُ	اللَّيلُ	الرِّجَالَيَّةُ	النِّسَاءَيَّةُ	يَدْخُلُ	يُخْرِجُ
نَاتِوانٌ	تَوَانَا	رُوز	شَبٌّ	مُرْدَانَهُ	زَنَانَهُ	دَاخِلَ مَىْ كَند	دَرْمَى آوْزَد
حَزِينٌ	مَسْرُورٌ	رَاسِبٌ	نَاجِحٌ	بَالِغٌ	رَفَعَ	أَنْزَلَ	نَازِلٌ كَرَد
غَمَّيْنٌ	شَادٌ	مَرْدُودٌ	قَبُولٌ	كَامِلٌ	بَالِغٌ	بَالِغٌ	بَالِغٌ
أَسْوَدٌ	أَبْيَضٌ	بَيْعٌ	شِراءٌ	مَمْنُوعٌ	مَسْمُوحٌ	غَالِيَّةٌ	رَحِيقَّةٌ
سِيَاهٌ	سَفِيدٌ	فَرُوكْتَنٌ	خَرِيدَنٌ	مَمْنُوعٌ	مَجَازٌ	گَرَانٌ	أَرْزَانٌ
بَعِيدٌ	فَرِيبٌ	يَسَارٌ	يَمِينٌ	فَبِحٌ	جَمِيلٌ	نِهايَةٌ	بِدَايَةٌ
دُورٌ	نَزِديكٌ	چَبٌ	رَاسَتٌ	رَشَتٌ	زِيَّا	پَایَانٌ	أَغاَزٌ

مَلَابِسٌ مُفَرِّدٌ مَلْبَسٌ (لباس)	تَمَارِينٌ مُفَرِّدٌ تَمْرِينٌ (تمرين)	غُصُونٌ مُفَرِّدٌ غُصْنُ (شاخه)
أَلْوَانٌ مُفَرِّدٌ لَوْنٌ (رنگ)	جُمَلٌ مُفَرِّدٌ جُمْلَةٌ (جمله)	أَنْعَمٌ مُفَرِّدٌ نِعْمَةٌ (نعمت)
أَصْدِيقَاءٌ مُفَرِّدٌ صَدِيقٌ (دوست)	أَفْعَالٌ مُفَرِّدٌ فِعْلٌ (فعل)	أَنْجَمٌ مُفَرِّدٌ نَجْمٌ (ستاره)
أَبْحَاثٌ مُفَرِّدٌ بَحْثٌ (تحقيق)	أَحْجَارٌ مُفَرِّدٌ حَجَرٌ (سنگ)	دُورٌ مُفَرِّدٌ دَرٌ (مراواريد)
عَقَارِبٌ مُفَرِّدٌ عَقْرَبَةٌ (عقربه)	جِبالٌ مُفَرِّدٌ جَبَلٌ (کوه)	حُرُوفٌ مُفَرِّدٌ حَرْفٌ (حرف)

ترجمة درس

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾

ستایش از آن خدایی است که آسمان‌ها و زمین را آفرید و تاریکی‌ها و روشنایی را بنهاد.

اللهُ	هُوَ	ذَاكَ
خداوند	او (همان)	آن
آن (او) همان خداوند است.		

أَنْظَرْ	السَّجَرَةَ	الْغَصُونَ	ذَاتِ	السَّمَوَاتِ	لِتَلَكَ
بنگر	درخت	شاخه‌های	دارای	تر و تازه	به آن
به آن درخت بنگر که دارای شاخه‌های تر و تازه است.					

گیف: کلمه استفهامی (پرسشی)
نَفَثَ: فعل مضاری
صَرَّثَ: فعل مضاری

شَجَرَة	صَارَث	وَ كَيْفَ	حَبَّة	مِنْ	نَمَثْ	كَيْفَ
درخت	شد	و چگونه	دانهای	از	رشد کرد	چگونه
چگونه [در آغاز] از دانهای رشد کرده و چگونه [اکنون] درخت شده است؟						

إِنْجَثُ: فعل امر
قُلْ: فعل امر
يُخْرُجُ: فعل مضارع
مَنْ: كلمة استفهامی (پرسشی)

الشَّمَرَة	مِنْهَا	يُخْرُجُ	ذَا الَّذِي	مَنْ	وَ قُلْ	فَابْحَثُ
میوه	از آن	درمی آورد	این که	کیست	و بگو	پس جست و جو کن
پس جست و جو کن و [به خود] بگو: این کیست که از آن (درخت) میوه بیرون می آورد؟						

الشَّمْسُ: اسم مؤقت [واژه «الشَّمْسُ» با وجود این که علامت مؤقت «ة / سة» ندارد، ولی در زبان عربی یک اسم مؤقت به شمار می روید.]
ذَا: اسم اشاره / جَذْوَهُهَا: ترکیب اضافی

مُشْتَغَرَة	جَذْوَهُهَا	الَّتِي	إِلَى الشَّمْسِ	وَ انْظُرْ
فروزان	پاره آتش آن	که	به خورشیدی	و بنگر
و بنگر به خورشیدی که شعله آتش آن فروزان است.				

حرَّازَةً مُنْتَشِرَةً: ترکیب وصفی
در آن (خورشید) روشنایی [و نور] است و به وسیله آن حرارت و گرمایی پراکنده است.

مُنْتَشِرَة	حرَّازَةً	وَبِهَا	ضِيَاءً	فِيهَا
پخش	حرارتی	و با آن	روشنایی	در آن
در آن (خورشید) روشنایی [و نور] است و به وسیله آن حرارت و گرمایی پراکنده است.				

أَوْجَدَهُ: فعل مضاری
این کیست که آن (خورشید) را در هوا (آسمان) مانند پاره آتش پدید آورده است؟

الشَّرَرَة	مِثَلٌ	فِي الْجَوَّ	أَوْجَدَهَا	ذَا الَّذِي	مَنْ
پاره آتش	مانند	در هوا (آسمان)	پدید آورده آن را	این که	کیست
این کیست که آن (خورشید) را در هوا (آسمان) مانند پاره آتش پدید آورده است؟					

أَنْعَمَهُ: ترکیب اضافی
آن همان خدایی است که نعمت‌هایش ریزان است.

مُنْهَمْرَة	أَنْعَمَهُ	الَّذِي	اللَّهُ	هُوَ	ذَلِكَ
ریزان [است]	نعمت‌هایش	که	خداست	(او)همان)	آن
آن همان خدایی است که نعمت‌هایش ریزان است.					

حِكْمَةٌ بِالْغَيْرِ: ترکیب وصفی
فُدُرٌ مُفَقَّدَرَةٌ: ترکیب وصفی

مُفَقَّدَرَةٍ	قُدْرَةٍ	وَ	بِالْغَيْرِ	حِكْمَةٌ	ذُو
توانا [است]	قدرتی	و	کامل	حکمتی	دارای
[او که] دارای دانایی کامل و قدرتی [پایدار و] توانا است.					

أَنْتَرُ: فعل امر

فَمَرَه	فِيهِ	أَوْجَدَ	فَمَنْ	إِلَى اللَّيْلِ	أَنْتَرُ
ماه [را]	در آن	پدید آورده	پس چه کسی	به شب	نگاه کن
آن گاه] به شب بنگر، پس چه کسی در آن [شب تاریک] ماه را پدید آورده است؟					

ذَانَ: فعل مضاری
الدَّرَرُ المُنْتَشِرَةَ: ترکیب وصفی

الْمُنْتَشِرَة	كَالْدَرَ	بِأَنْجَمٍ	وَ زَانَةً
پراکنده	مانند مرواریدهای	با ستارگانی	و آراست آن [را]
و شب را با ستارگانی همانند مرواریدهای پراکنده آراست.			

أَنْزَلَ: فعل مضاری

مَطَرَه	مِنْهُ	أَنْزَلَ	فَمَنْ	إِلَى الْغَيْمِ	وَ انْظُرْ
باران [را]	از آن	نازل کرد (فروفرستاد)	پس چه کسی	به ابر	و بنگر
و به ابر بنگر، پس چه کسی از آن، باران فرو فرستاد؟					

توجه: حرف «ه» در آخر مصراع دوم ابیات این درس علامت مؤقت (ة) است که به دلیل «ضروت شعری» نقطه‌های آن حذف شده است، ولی در آخر واژه‌های «قَمَر» و «مَطَر» علامت مؤثبتودن نیست و تنها به خاطر هماهنگ شدن وزن شعر آمده است!

حوار (التعارف) في مطار النجف الأشرف

كفت و كفو

زائر مرقد أمير المؤمنين علي عليه السلام

أحد الموظفين في قاعة المطار

يكى از کارمندان در سالن فرودگاه

و علىكم السلام و رحمة الله و بركاته.

آسلام عليكم.

و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما.

سلام بر شما.

صباح التور و السرور.

صباح الخير يا أخي.

صبح به خیر و خوشی.

صبح به خیر ای براذر.

أنا بخير، و كيف أنت؟

كيف حالك؟

من خوبم، و شما چه طوری؟

حالت چه طوره؟

عفوأ، من أين أنت؟

بخير و الحمد لله.

بخششید، اهل کجا هستی؟

خوبم، شکر خدا.

ما اسمك الکریم؟

أنا من الجمهورية الإسلامية الإيرانية.

اسم شريف شما چيه؟

من از جمهوری اسلامی ایرانم.

إسمي حسين و ما اسمك الکریم؟

إسمی حسین و ما اسمک الکریم؟

نام من عبد الرحمن

نام من حسینه و نام شریف شما چیه؟

لا؛ مع الأسف. لكنني أحب أن أسافر.

هل سافرت إلى إيران حتى الآن؟

نه، متأسفانه. ولی دوست دارم که سفر کنم.

آیا تا به حال به ایران سفر کرده‌ای؟

إن شاء الله؛ إلى اللقاء؛ مع السلامة.

إن شاء الله تسافر إلى إيران!

ان شاء الله؛ به اميد دیدار، به سلامت.

اگر خدا بخواهد به ایران سفر می‌کنی!

في أمان الله و حفظه، يا حبيبي.

في أمان الله.

در امان و پناه خدا، ای دوست من.

در پناه خدا (خدا نگهدار).

التمارين

التمرين الأول ترجمة هذه الجمل، واكتتب نوع الأفعال. (تمرين اول این جملات را ترجمه کن و نوع فعلها را بنویس.)

روي دیوار ننویس. نهی	لا تكتب على الجدار	نامهات را بنویس. فعل امر	اكتتب رسائلک
آنها به سرعت نمی‌نویسند. مضارع (منفي)	هُنَّ لَا يكتبُن بِسْرَعَةٍ	تكلیفتان را بنویسید. فعل امر	أكتبووا واجباتهم
ما پژوهش‌هایی را خواهیم نوشت. مستقبل	إنَّا سُوفَ نَكْتُبُ أَبْحاثًا	درسم را خواهم نوشت. مستقبل	سأكتب درسي
با دقت می‌نوشند. ماضی استمراري	كانوا يكتبون بدقة	تمرين‌هایتان را نوشتید. ماضی (منفي)	ما كَتَبْتُم تمارينکم

التمرين الثاني صن في الدائرة العدد المناسب. (كلمة واحدة زائدة) (تمرين دوم عدد مناسب را در دائرة بگذار. (یک کلمه، اضافی است))

من الأحجار الجميلة الغالية ذات اللون الأبيض.

از سنگ‌های زیبای گران‌بهای دارای رنگ سفید است.

جذوتها مُستَعِرَّة، فيها ضياء و بها حرارةً منتشرةً.

[پاره آتش آن، فروزان است. در آن، روشنی و نور است و به وسیله آن، گرمایی پراکنده می‌شود].

۱- الشَّرَرَةُ: زبانه آتش

۲- الشَّمْسُ: خورشید

۳- القَمْرُ: ماه

۴- الْأَنْعَمُ: نعمت‌ها

۵- الْقِيمَ: ابر

۶- الْفُسْطَانُ: پیراهن زنانه

۷- الدُّرَرُ: مرواریدها

كلمة اضافي: «الآن»: نعمت‌ها

الْمَرْبِينَ الثَّالِثُ ضَعْ هَذِهِ الْجَمْلَ وَ التَّرَاكِيبُ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ. (تمرين سوم) این جمله‌ها و ترکیب‌ها را در جای مناسبش قرار بده.

هُوَلَاءُ فَائِزَاتُ - هَذَانِ الدَّلِيلَانِ - تِلْكَ الْبَطَارِيَّةُ - أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ - هُوَلَاءُ الْأَصْدِقَاءُ - هَاتَانِ رُجَاجَتَانِ

مفرد مؤنث	مثنى مؤنث	مثنى مذكر	جمع مؤنث سالم	جمع مذكر سالم	جمع مذكر مؤنث
پ هُوَلَاءُ الْأَصْدِقَاءُ	پ هُوَلَاءُ فَائِزَاتُ	پ هَذَانِ الدَّلِيلَانِ	پ أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ	پ هَاتَانِ رُجَاجَتَانِ	پ تِلْكَ الْبَطَارِيَّةُ
آن باتری	این دو راهنما	این دو شیشه هستند	این دو شایستگان	این دو، بزنده هستند	پ هُوَلَاءُ الْأَصْدِقَاءُ

تذکرہ: هرگاه اسم اشاره قبل از اسم «ال» دار بیاید به صورت مفرد (این / آن) ترجمه می‌شود، حتی اگر «مشی» یا «جمع» باشد.

الْمَرْبِينَ الرَّابِعُ أَكْثَبْ وَزْنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ وَ حَرْوَقَهَا الْأَصْلِيَّةِ. (تمرين چهارم) وزن کلمات زیر و حروف اصلی آن‌ها را بنویس.

۱- ناصِر، مَنْصُور، أَنْصَارٌ: ناصر بر وزن ← فاعل، مَنْصُور بر وزن ← مفعول، أَنْصَار بر وزن ← مفعول، همگی از ریشه ← ن ص ر

۲- صَبَار، صَبُور، صَابِرٌ: صبار بر وزن ← فاعل، صبور بر وزن ← فاعل، صابر بر وزن ← فاعل، همگی از ریشه ← ص ب ر

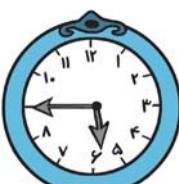
الْمَرْبِينَ الْخَامِسُ ضَعِ المَتَرَادِفَاتِ وَ الْمُتَضَادَاتِ فِي الْقَرَاغِ الْمُنَاسِبِ. (تمرين پنجم) مترادف‌ها و متضادها را در جای خالی مناسب قرار بده.

ضیاء - نام - ناجح - مَسْرُور - قَرِيب - جميل - نهایة - یمین - غالیة - شراء - مَسْمُوح - مُجَدّد

مسرور	حرَّين	يَمِين	يَسَار	نَاجِح	راِسِب	غَالِيَة	رَحِيقَة
شاد	غمگین	راست	چپ	قبول، موفق	مردود	گران	ارزان
مُجَدَّد	مجَهَد	قَرِيب	بعيد	نَهَايَة	بِدايَة	شِراء	بَيْع
تلاشگر	تلاشگر	نزديک	دور	پایان	آغاز	خرید	فروش
مَسْمُوح	مَمْنُوع	ضِياء	نور	جَمِيل	نَام	رَقَدَ	خوابید
مجاز	ممون	روشنی	نور	زَيْبَرْج	زوشت	خوابید	خوابید

الْمَرْبِينَ السَّادِسُ أَرْسَمْ عَقَارِبَ السَّاعَاتِ. (تمرين ششم) عقربه‌های ساعت‌ها را رسم کن.

پاسخ

السادسة إلا رُبعاً
یک ربع مانده به شش

الثانية و النصف
هشت و نیم

الخامسة و الرُّبُع
پنج و ربع

الْبَحْثُ الْعَلْمِيُّ «بَيْوَهْشُ عَلْمِيٍّ»

ابحث في الإنترنت أو المكتبة عن نصٍّ قصيرٍ أو جملٍ باللغة العربية حول عظمة مخلوقات الله، ثم ترجمة إلى الفارسية مستعيناً بمعجم عَرَبِيٍّ - فارسيٍّ. در اینترنت یا کتابخانه به دنبال متنی کوتاه یا جملاتی به زبان عربی درباره عظمت آفریده‌های خداوند بگرد، سپس آن را با استفاده از واژه‌نامه‌ای عربی به فارسی به زبان فارسی ترجمه کن.

«جبلَ كَبِيرَ كَوهُ فِي مَدِينَةِ بَدْرَةِ بِمَحَافَظَةِ إِبَلَام» «کوه‌های «کبیرکوه» در شهر «بدره» در استان ایلام»

﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا﴾
 درباره آفرینش آسمان‌ها و زمین می‌اندیشند [و می‌گویند:] ای پروردگار ما! این‌ها را باطل و بیهوده نیافریده‌ای.
 شاطئ کوشکنار فی محافظة هرمزان «ساحل کوشکنار» در استان هرمزان
 عین رامیان فی محافظة گلستان «چشمۀ رامیان» در استان گلستان
 وادی ڈلفارد فی محافظة کرمان «درۀ دلفارد» در استان کرمان

سؤال‌های امتحانی

پاسخ در صفحه ۱۲۲

سؤال‌های ترجمه محور

- سؤال‌های که علامت دارن، سفت‌ترین سوال‌های هر بخش‌ی. اگه به کمتر از ۲۰ راهنی نمی‌شی، بعد از تسلط روی سوال‌های دیگه، برو سراغ اون‌ها.
- **ترجم الكلمات التي تحثها خط:**
 - أَحَدُ الْمَوْظَفِينَ فِي قَاعَةِ الْقَطَارِ.
 ۱ ۲ ۳
 - وَأَنْظُرْ إِلَى الشَّمْسِ الَّتِي جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَةً.
 ۴ ۵
 - ... ذَاتِ الْعَصُونِ النَّصْرَةِ.
 ۶ ۷ ۹ ۸
 - ذُو حِكْمَةِ بِالْعِلْمِ وَقُدْرَةِ مُفْتَدِرَةٍ.
 ۱۰ ۱۱ ۱۲
 - (برگرفته از امتحانات مدارس کشور)
 - أَنْظُرْ إِلَى الشَّجَرَةِ الَّتِي أَوْرَاقُهَا نَصِرَةٌ.
 ۱۳ ۱۴
 - (برگرفته از امتحانات مدارس کشور)
 - الْأَرْضُ كَوَكَبٌ يَدْوِرُ حَوْلَ الشَّمْسِ.
 ۱۵ ۱۶
 - تَرَجَمْتُ هَذِهِ الْعِبَاراتِ مُسْتَعِنًا بِالْمَعْجمِ.
 ۱۷
 - إِنَّى سَوْفَ أَكْتُبُ أَبْحَاثًا.
 ۱۸
 - لَا تَخْرُجُوا مِنَ الصَّفَّ.
 ۱۹

● عین المتضاد و المترادف. (كلمتان زائدتان)

أصبح - رقد - رخيصة - صار - نزل - غالبة

..... - ۲۱

..... - ۲۰

راسب - جذوة - ذو - ذا (هذا) - ناجح - شرارة

..... - ۲۳

..... - ۲۲

أنعم - أوجاد - رفع - خلق - أنزل - نعم

..... - ۲۵

..... - ۲۴

● أكتب المترادفات و المتضادات من الكلمات التالية:

السحاب - حصاد - الجذوة - أمcis - بداية - الظلّمات - نهاية - زرع - الطازحة - النور - القيم - عدا - الشررة - النغيره

..... - ۲۹

..... - ۲۸

..... - ۲۷

..... - ۲۶

..... - ۳۲

..... - ۳۱

..... - ۳۰

● عین الكلمة العربية في المعنى:

☐	الثمرة
☐	الماء
☐	البحري
☐	شهر
☐	محافظة

☐	الشررة
☐	مستعرة
☐	مدينة

☐	الغضن
☐	شرارة
☐	شهر

☐	الشجرة
☐	البحر
☐	جذوة
☐	محافظة

Ⓐ أَنْتَبْ مُفَرِّدًا وَجَمِيعُ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ:

-٤٠ لَوْن	-٣٩ دُزْر	-٣٨ نَجْم	-٣٧ عُصُون
-٤٤ جَبَل	-٤٣ أَبْحَاث	-٤٢ صَدِيق	-٤١ مَلَائِس

Ⓑ تَرْجِيمُ الْأَيَّاتِ وَالْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ:

٤٥- ﴿الْخَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ...﴾

٤٦- ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا﴾

٤٧- وَ انْظُرْ إِلَى الشَّمْسِ الَّتِي جَذَوْتُهَا مُشْتَعِرَةً

٤٨- مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَ الشَّمْسَ الَّتِي جَذَوْتُهَا مُشْتَعِرَةً؟

٤٩- مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ يَا أَخِي الْعَزِيزِ؟

(برگرفته از امتحانات مدارس کشور)

٥٠- أَنْظُرْ إِلَى الْقِيمِ فَمَنْ أَنْزَلَ مِنْهُ مَطَرَهُ

٥١- كَيْفَ نَمَتِ الشَّجَرَةُ مِنْ حَبَّةٍ وَ كَيْفَ صَارَتِ الْحَبَّةُ شَجَرَةً.

٥٢- ذَلِكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي أَنْجَمَهُ مُنْهَمِرَهُ

٥٣- كَيْفَ نَمَثُ مِنْ حَبَّةٍ وَ كَيْفَ صَارَتِ شَجَرَهُ؟

٥٤- فَانْبَثَ وَ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَخْرُجُ مِنْهَا التَّمَرَهُ؟

٥٥- كَالَّدُرُ الْمُنْتَشِرَهُ وَ زَانَهُ بِأَنْجَمِ

٥٦- مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَهَا فِي الْجَوَّ مِثْلَ الشَّرَرَهُ؟

٥٧- ذَلِكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي أَنْجَمَهُ مُنْهَمِرَهُ

٥٨- لَا؛ مَعَ الْأَسْفِ. لِكِنِي أُحِبُّ أَنْ أَسْافِرَ.

Ⓒ عَيْنُ التَّرْجِيمَةِ الصَّحِيحَةِ:

٥٩- ذَلِكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي أَنْجَمَهُ مُنْهَمِرَهُ

(الف) او تنها خداست که نعمت هایش ریزان است.

٦٠- نَهَضَ الطَّالِبُ مِنِ النَّوْمِ فِي السَّاعَةِ السَّابِعَةِ إِلَّا رُبِعاً.

(الف) دانش آموز در ساعت هفت و ربع از خواب برخاست.

٦١- إِنْجَثَ فِي الإِنْتِرِنِتِ أَوِ الْمَكَتَبَةِ عَنْ نَعْصِيْرِ حَوَلَ عَظِيمَةِ مَخْلوقَاتِ اللَّهِ.

(الف) در اینترنت یا کتابخانه درباره بزرگی آفریدگان خداوند به دنبال متنی کوتاه بگرد.

(ب) در اینترنت یا کتابخانه خود پیرامون مخلوقات بزرگ خداوند به دنبال متن کوتاهی بگرد.

٦٢- وَ انْظُرْ إِلَى الْقِيمِ فَمَنْ ذَا الَّذِي أَنْزَلَ مِنْهُ الْقَطَرَ؟

(الف) به ابر نگاه کن، پس این کیست که از آن، باران ها را نازل کرد؟

٦٣- أَتُحِبُّ أَنْ تُسَافِرَ إِلَى بِلَادِكَ الْجَمِيلَةِ؟

(الف) آیا دوست داری که به کشور زیبایت سفر کنم؟

٦٤- وَ زَانَهُ بِأَنْجَمِ كَالَّدُرِ الْمُنْتَشِرَهُ.

(الف) و آن را همانند مرواریدهایی پراکنده با ستاره‌ای زینت بخشد.

Ⓓ كَمْلُ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِيمَةِ:

٦٥- أَنْظُرْ إِلَى الْلَّيْلِ فَمَنْ أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَهُ بِهِ شَبَّ پِس ماه را در آن ایجاد کرد.

٦٦- هُوَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا در می‌اندیشنند. ای پروردگار ما، این را بیهوده

٦٧- مَا تَرَزَعَ فِي الدُّنْيَا تَحْصُدُ فِي الْآخِرَةِ: هر چه در دنیا

٦٨- عَلَيْكُمْ بِالصَّبَرِ فَإِنَّ الصَّبَرَ مِنَ الْجَسَدِ: شما باید صبر کنید، زیرا

٦٩- أَولَئِكَ الْفَانِيَاتُ لَا يَكْتُبُنَ سُرْعَةً: برندگان به سرعت

٧٠- كَانَتِ الطَّالِبَاتِ يَقْرَأْنَ دُرُوسَهُنَّ كُلَّ يَوْمٍ: دانش آموزان را هر روز

٧١- كَيْفَ نَمَثُ مِنْ حَبَّةٍ وَ كَيْفَ صَارَتِ شَجَرَهُ: چگونه از دانه‌ای و چگونه [یک] درخت

Ⓔ عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَرْجِيمَةِ الْأَفْعَالِ:

٧٢- أَوْجَدَ (الف) ایجاد کرد

٧٣- إِنْجَثَ (الف) بحث کن

٧٤- يَخْرُجُ (الف) خارج می‌شود

☐ ب) گردانید
☐ ب) سود می برد
☐ ب) سود می رساند | ☐ الف) گشت (شد)
☐ الف) سود می رساند
☐ الف) سود می برد | ٧٥- صار
٧٦- ینفع
٧٧- ینتفع |
|---|--|---|

- ٨٠- هُم سَيَكْتُبُونَ دُرُوسَهُمْ.
 ٨٣- أَنْتُمْ لَا تَكْتُبُونَ بِسُرْعَةٍ.
- ٧٩- لَا تَرْسِمُ عَلَى الْجِدارِ شَيْئاً.
 ٨٢- كُنَّا نَكْتُبُ بِدِقَّةٍ.
- ٧٨- أَكْتُبِي واجباتِكِ.
 ٨١- مَا كَتَبْتُنَّ تَمَارِينَكَنَّ.

سوال‌های قاعده محور

۱۰- أَكْتُبُ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً حَسْبَ الْمَعْنَى:

☐ الأعداد الأصلية هي: ٨٤ /اثنان/ ٨٥ /أربعة/ خمسة	☐ الأعداد الأصلية: ٨٦ /سبعة/ ثمانية/ تسعة/ ٨٧ /أحد عشر/
☐ الأعداد الترتيبية هي: الخامس/ ٩١ /السابع/ ٩٠ /التاسع/	☐ أيام الأسبوع سبعة وهي: يوم ٩٢ و الأحد و ٩٣ و الثلاثاء و
☐ تأكل ٩٥ في الصباح و ٩٦ في الظهر و العشاء في الليل.	☐ ٩٧ و لون السماء ٩٨ و لون الموز ٩٩ و لون الغراب

۱۱- أَكْتُبُ تَوْزِيعَ الْأَفْعَالِ التَّالِيَةِ:

☐ ١٠٢ لا تدخل:	☐ ١٠١ لا تدخل:	☐ ١٠٠ كانوا يتظاهرون:
☐ ١٠٥ ما طلبنا:	☐ ١٠٤ إجعلوا:	☐ ١٠٣ سوق يرجح:

۱۲- عَيْنُ الْأَفْعَالِ وَ تَوْعِهَا (الماضي وَ الْمُضَارِعُ وَ الْأَمْرُ وَ التَّهْيِي) فِي الْعِبَاراتِ التَّالِيَةِ:

☐ ١٠٧ وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا ...	☐ ١٠٦ انْظُرْ إِلَى مَا قَالَ وَ لَا تَنْنَظِرْ إِلَى مَنْ قَالَ.
☐ ١٠٩ إِذَا قَدَرْتَ عَلَى عَدُوِّكَ فَاجْعِلِ الْعَفْوَ عَنْهُ شُكْرًا لِلْقُدْرَةِ عَلَيْهِ.	☐ ١٠٨ العاقِلُ مَنْ يَعْرِفُ حَيْرَ الشَّرَّافِينَ.

۱۳- ضغ في الفراغ ضميراً مناسباً:

☐ ١١٥ ما مهنتك يا أخي؟ - ١١٦ حداد.	☐ ١١٧ هل هؤلاء الطالبات حاضرات؟ - نعم ١١٨ جالسات في الصف.
☐ ١١١ أنتن ١١٢ من أنتنم؟ - ١١٣ سائحون من لبنان.	☐ ١١٣ أين مدرستكم؟ مدرست ١١٤ قريبة من المسجد. (سكن - ي - نا)
☐ ١١٥ ذهبنا إلى شاطئ البحر في الأسبوع الماضي. (أنا - أنتن - نحن)	☐ ١١٤ هل سافرت إلى إيران حتى الآن؟ لا، ما سافر ١١٥ (ت - ث - ت)

۱۴- عَيْنُ ضميراً مناسباً لِلْفَعْلِ، ثُمَّ تَرْجِمُ الْجَمْلَةَ:

☐ ١١٦ أنت ١١٧ أنتن	☐ ١١٧ هما ١١٨ أنا
☐ ١١٦ سَسْمَعَيْنَ.	☐ ١١٧ جالسات في الصف.
☐ ١١٦ كانا يلعبان.	☐ ١١٨ سائحون من لبنان.
☐ ١١٦ سَسْعَدُ.	☐ ١١٨ قريبة من المسجد. (سكن - ي - نا)

۱۵- أَكْتُبُ وَزْنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ وَ حُرُوفَهَا الْأَصْلِيَّةِ:

☐ زراعة ١١٩ مَرْعَة	☐ زرع ١٢٠ قَادِر
☐ اقتدار ١١٩ مُقْتَدِر	☐ تقدير ١٢١ حَطَاب
☐ مخاطب ١٢١ خطاب	☐ خطيب ١٢٢ حَرَيق
☐ محرق ١٢٢ حَبْرَاق	☐ مُحْتَرِقة ١٢٣ أَعْمَال
☐ إستعمال ١٢٣ عامل	☐ معمول ١٢٤ حَبِير
☐ إثار ١٢٤ مُثْبِر	☐ أثار ١٢٥ حَدَوم
☐ إستخدام ١٢٥ خادم	☐ مَخْدُوم ١٢٦ صلاح
☐ إصلاح ١٢٦ مَصْلَحة	☐ مصلح ١٢٧ مَرْعَة

مشاوره شب امتحان

امتحان عربی پایانی در قالب ۲۰ نمره سؤال کتبی است که شامل موارد زیر می‌باشد:

الف) ترجمه

۱- ترجمه کلمه

معمولًا دو کلمه‌ای که زیر آن‌ها خط کشیده شده و داخل جمله قرار گرفته برای ترجمه ارائه می‌شود.

۲- متضاد و متراffad

در این سؤال چند کلمه ارائه شده که دانش‌آموز متضاد و متراffad را از بین آن‌ها تشخیص دهد؛ البته ممکن است مشابه تمرين‌های مربوطه، کلمات زائدی هم همراه آن‌ها باشد.

۳- نوشتن مفرد یا جمع برای اسم‌ها

۴- ترجمه

ترجمه عبارت‌ها معمولًا از جملات متن درس و گاهی از تمرين‌هایی که ترجمة آن‌ها خواسته شده انتخاب می‌شود.

۵- انتخاب ترجمه صحیح از میان گزینه‌ها

۶- کامل کردن جای خالی در ترجمه (معمولًا از «أَنْوَافُ الْقُرْآن»)

ب) قواعد

۱- ترجمه فعل‌ها

ترجمة فعل‌ها با تکیه بر قواعد (فعل‌های گروه دوم (مزید)، امر، نهی، مستقبل، ماضی استمراری و ...)

۲- انتخاب جواب صحیح از گزینه‌ها

مشابه تمرين‌هایی که در اکثر درس‌ها داشتیم مثل تمرين دوم (الثانی) در درس سوم

۳- تشخیص نوع فعل (ماضی / مضارع / امر و ...) در جمله

۴- کاربرد عدد (اصلی و ترتیبی)

۵- تشخیص نقش (المحلّ الإعرابي) برای کلمات داخل جمله

۶- تشخیص فعل مجهول و نوشتن ترجمة آن

۷- تشخیص اسم فاعل و اسم مفعول و اسم مبالغه و نوشتن ترجمة آن‌ها

۸- مرتب‌کردن کلمه با توضیحات جمله (مشابه تمرين دوم (الثانی) در درس چهارم)

۹- تشخیص جمله صحیح و غلط براساس حقیقت و واقعیت (مشابه موارد کتاب درسی)

۱۰- سؤال مربوط به «حوار» شامل: پاسخ کوتاه به سؤالات مکالمه (حوار)

۱۱- مرتب کردن کلمات نامرتب برای به دست آوردن یک سؤال و یک جواب برای مکالمه و یا مشخص کردن سؤال یا پاسخ مناسب برای یک عبارت

۱۲- گاهی سؤال درک مطلب که شامل یک متن کوتاه و چند سؤال مربوط به آن متن می‌باشد.

		نمونة امتحان نيم سال اول	رشتة رياضي فيزيك و علوم تجربى	عربى، زبان قرآن (١)	نمره
		امتحان شماره ١	مدة امتحان: ٧٥ دقيقة	kheilisabz.com	رديف
١	١٢٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٢	٥/٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٣	٥/٢٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٤	٥/٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٥	٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٦	٥/٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٧	١	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٨	١/٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
٩	١	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠
١٠	٥/٧٥	٣٠	٣٠	٣٠	٣٠

					عَيْنِ الْجُوَابِ الصَّحِيحَ.
١		أَحَدُر ☐ يَخْرُجُ ☐ تَقْبَلُ ☐ إِحْوَال ☐	أَحَدُر ☐ يَخْرُجُ ☐ تَقْبَلُ ☐ تَحْوِيل ☐	إِحَدُر ☐ يَخْرُجُ ☐ تَقْبَلُ ☐ تَحْوِيل ☐	الف) الماضي من يَعْدُرُ: ب) المضارع من أَخْرَجَ: ج) الأمر من تَقْبَلَ: د) المصدر من تَحَوَّلَ:
٠/٢٥		تعَادُل ☐	إِسْتِخْدَام ☐	تَعْرِيف ☐	عَيْنِ الْكَلْمَةِ الْغَرِيبَةِ حَسْبَ الْقَوَاعِدِ.
٠/٥		العشرون ☐ عَشْرُ ☐ عَشِيرُ ☐ الحادي عَشَرَ ☐	عَشَرَ ☐ أَحَدُ عَشَرَ ☐		أَكْبَلُ الْفَرَاغَ.
١		ب) الفَصْلُ الثَّانِي مِنْ فُصُولِ السَّنَةِ الإِبْرَانِيَّةِ هُوَ الصَّيفُ. د) رَأَيْتُ أَرْبَعَةَ عَشَرَ نَجْمًا فِي سَمَاءِ اللَّيلِ.	الف) مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ أَمْثَالُهَا ب) يَلْعَبُ لاعِبًا فِي فَرِيقِ كُرَةِ الْقَدْمَ الْوَطَنِيِّ.	عَيْنِ نَوْعِ الْعَدْدِ: (الأَصْلِيُّ - التَّرْتِيبِيُّ)	الـ١٤
٠/٥		ب) سَيَّنَهُ وَسَيَّنَنَّ نَاقْضُ سَبْعَةِ يُسَاوِي سِعْنَةً وَحُمْسَيْنَ.		الـ١٥	أَكْثَرُ الْعَقْلَيَاتِ الْجِسَابِيَّةِ بِالْأَرْقَامِ.
٠/٢٥				الـ١٦	الـ١٦
٠/٧٥		أُولَئِكَ ☐ هَاتَانِ ☐ هُمُ ☐ هُمَا ☐ أَنَا ☐ أَنْتُمْ ☐ نَحْنُ ☐ تِلْكَ ☐		عَيْنِ ضَمِيرًا أو اسْمَ إِشَارَةٍ مُنَاسِبًا لِلْفَرَاغِ.	الـ١٧
١		ب) أَهُؤُلَاءِ الْمَعْلُومُونَ ذَاهِبُونَ إِلَى مَدِينَةِ مَسْهَدٍ؟ نَعَمُ ذَاهِبُونَ إِلَيْهَا.	الف) الْمَعْلَمَاتِ مُجَهَّدَاتٍ فِي الصَّفَّ.		
		ج) سَنَدَهُبَ إِلَى مَكَّةَ الْمُكَرَّمَةِ غَدًا.	ب) أَهُؤُلَاءِ الْمَعْلُومُونَ ذَاهِبُونَ إِلَى مَدِينَةِ مَسْهَدٍ؟ نَعَمُ ذَاهِبُونَ إِلَيْهَا.		
١		صَعْ فِي الْمَرْبَعِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبِ. (كَلِمَتَانِ زَائِدَتَانِ).	عَيْنِ الْمَاءِ وَنَهَرٍ كَثِيرٍ الْمَاءِ.	الـ١٨	
		١- الأَعْدَاء ٢- الْمُحَيط ٣- الْعَمِيل ٤- الْقَمَر ٥- الْيَتَبُوع ٦- الدُّرَر	يَعْمَلُ لِمَصْلَحةِ الْعَدَدِ. مِنَ الْأَحْجَارِ الْجَمِيلَةِ الْعَالِيَةِ. أَكْبَرُ مِنَ الْبَحْرِ كَثِيرًا.		
١		اقْرَأُ النَّصَّ التَّالِي، ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ.	ظَاهِرَةً مَطْرَ السَّمَكِ تَحْدُثُ مَرَّتَيْنِ فِي السَّنَةِ أَحِيانًا فِي الْهُنْدُورَاسِ وَهِيَ إِعْصَارٌ شَدِيدٌ يَسْحَبُ الْأَسْمَاكَ إِلَى السَّمَاءِ بِثُقُوٍّ وَيَأْخُذُهَا إِلَى مَكَانٍ بَعِيدٍ، ثُمَّ تَسَاقِطُ عَلَى الْأَرْضِ.		الـ١٩
		ب) كَمْ مَرَّةً تَحْدُثُ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ فِي السَّنَةِ؟ (٠/١٥) د) إِلَى أَيِّنْ يَسْحَبُ إِعْصَارُ الْأَسْمَاكِ؟ (٠/٢٥)	الـ١٩	الـ١٩	الـ١٩
٠/٥		الـ٢٠	الـ٢٠	الـ٢٠	الـ٢٠
١		الـ٢٠	الـ٢٠	الـ٢٠	الـ٢٠
٢٥		جَمْعُ نَعْرَاتٍ			